

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 7Cdo/86/2017
Identifikačné číslo spisu: 5615201974
Dátum vydania rozhodnutia: 27.08.2018
Meno a priezvisko: Mgr. Dušan Čimo
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:5615201974.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu V. F. I., trvale bytom v W. I., C. XXX/XX, zastúpeného JUDr. Janou Čončolovou, advokátkou v Liptovskom Mikuláši, Štúrova 17, proti žalovanej G. B. Š. C., so sídlom v M., G. XXX, o 1.062,62 eur s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Liptovský Mikuláš pod sp. zn. 4Cpr/1/2015, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Žiline zo 16. júna 2016 sp. zn. 9CoPr/4/2016, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a .

Žalobca je povinný zaplatiť žalovanej náhradu trov dovolacieho konania vo výške určenej súdom prvej inštancie.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Žiline (ďalej len „odvolací súd“) zhora označeným rozsudkom potvrdil rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „prvoinštančný súd“ a spolu s odvolacím súdom tiež len „nižšie súdy“) z 27. januára 2016 č. k. 4Cpr/1/2015-123 (rozsudok, ktorým súd prvej inštancie v celom rozsahu zamietol žalobu a náhradu trov konania žalovanej nepriznal) a rovnako nepriznal žalovanej náhradu trov odvolacieho konania. Potvrdenie rozsudku prvoinštančného súdu odôvodnil jeho vecnou správnosťou, stotožnením sa s jeho dôvodmi (§ 219 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku č. 99/1963 Zb. v znení neskorších zmien a doplnení, ďalej len „O. s. p.“) a nespôsobilosťou žiadnej z odvolacích námietok na takomto závere nič zmeniť. Rovnako ako súd prvej inštancie aj odvolací súd sa ustálil na závere, že žalobca nespĺňal od 1. júla 2012 kvalifikačné predpoklady na výkon práce majstra odbornej výchovy, ktorá skutočnosť sa však žiadnym spôsobom nedotkla síce jeho kvalifikácie učiteľa, ani dosiahnutého vzdelania, avšak odôvodnila jeho zaradenie do nižšej platovej triedy. K spornosti tejto otázky uviedol, že prvoinštančný súd správne vyhodnotil, že napriek tomu, že má žalobca kvalifikačný predpoklad - didaktika vyučovacích predmetov, absentuje tu iný kvalifikačný predpoklad, a to didaktika odborného výcviku. Oba pojmy rozlišuje ustanovenie § 8 ods. 1 písm. a) zákona č. 317/2009 Z. z. o pedagogických zamestnancoch a odborných zamestnancoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, a preto je potrebné tieto pojmy odlišovať aj vo vzťahu k vyučovaniu predmetov a odborného výcviku.

2. Proti takémuto rozsudku odvolacieho súdu podal včas dovolanie žalobca (ďalej aj „dovolateľ“). Dovoláním napadol tento rozsudok ako celok, s návrhom na zrušenie rozsudkov oboch nižších súdov a vrátenie veci na ďalšie konanie súdu prvej inštancie. V dovolaní uviedol, že ho podáva podľa § 421 ods. 1 písm. b/ v spojení s § 432 ods. 2 C. s. p. (zákona č. 160/2015 Z. z., čiže Civilného sporového poriadku, dnes už i v znení zákona č. 87/2017 Z. z.) a prípustnosť vyvodzuje z § 422 ods. 1 písm. b/ C. s. p. Nesprávneho právneho posúdenia veci sa podľa dovolateľa mali oba nižšie sudy dopustiť tým, že nesprávne vyhodnotili pedagogickú spôsobilosť žalobcu na výkon práce majstra odborného výcviku, a to najmä tým, že si nesprávne vyložili obsah výkladu pojmu Didaktika (vyučovacích) predmetov. Žalobca považuje obe rozhodnutia nižších súdov za arbitrárne, svojvoľné, keďže doposiaľ zo žiadneho právneho predpisu nevyplýva obsah pojmu Didaktika vyučovacích predmetov ani Didaktika odborného výcviku. Relevantný výklad pojmu Didaktika predmetov môže dať preto len vysoká škola, ktorá realizovala doplňujúce pedagogické štúdium, súčasťou ktorého bola aj skúška a vydanie záverečného vysvedčenia o získaní pedagogickej spôsobilosti. Dovolateľ má za to, že vykonanie jeho záverečnej skúšky z predmetov pedagogika, didaktika predmetov, psychológia a pedagogická psychológia nebolo v konaní sporné, tým bolo práve prejudiciálne posúdenie, či žalobca spĺňa kvalifikačný predpoklad pedagogickej spôsobilosti na výkon práce majstra odbornej výchovy. Z prílohy k vysvedčeniu vyplýva, že žalobca získal aj pedagogickú spôsobilosť ako majster odborného výcviku praktického vyučovania, pričom dovolateľ nevidí dôvod spochybňovať oprávnenie vysokej školy podať výklad obsahovej náplne jej skúšok. Je presvedčený, že bol nesprávne zaradený do nižšej platovej triedy a považuje svoj nárok v podobe žalovanej sumy, spočívajúcej v doplatení sumy 1.062,62 eur, t. j. rozdielu na jeho mzde za obdobie od apríla 2013 do decembra 2013 a na odstupnom, za opodstatnený. Ako jediný príklad zo súdnej praxe uvádza rozsudok Krajského súdu v Košiciach z 19. marca 2013 sp. zn. 6Co/299/2012, a preto považuje za potrebné, aby bola táto otázka posúdená a zjednotená dovolacím súdom.

3. Žalovaná navrhla dovolanie žalobcu v zmysle § 447 písm. f/ C. s. p. odmietnuť alebo ako nedôvodné podľa § 448 C. s. p. zamietnuť. Zotrvala na svojom názore, že v zmysle vyhlášky Ministerstva školstva Slovenskej republiky č. 437/2009 Z. z., ktorou sa ustanovujú kvalifikačné predpoklady a osobitné kvalifikačné požiadavky pre jednotlivé kategórie pedagogických zamestnancov a odborných zamestnancov je kvalifikovaným na vyučovanie elektrotechnických predmetov len absolvent elektrotechnickej fakulty s nadväzujúcim doplňujúcim štúdiom. Vysoká vojenská technická škola v Liptovskom Mikuláši, ktorá podľa výpisu absolventa študijného odboru vojensko - inžinierskeho, Automatizované systémy velenia, ktorého absolventom je aj žalobca, oznámila, že absolvent musí poznať základy elektrotechniky, rádioelektroniky, systémy automatickej regulácie, výpočtovú techniku a iné vedné disciplíny, avšak táto obsahová náplň neslúži na vyučovanie elektrotechnických predmetov, ale slúži len pre úspešné absolvovanie vojensko-odborných predmetov, ktorými absolvent nadobúda len vedomosti k činnostiam, ktoré by mal ako vojak z povolania v armáde vykonávať.

4. Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 35 C. s. p.) po zistení, že dovolanie bolo podané včas (§ 427 ods. 1 C. s. p.) a na to oprávnenou osobou, teda stranou, v ktorej neprospech bol dovoláním napádaný rozsudok vydaný (§ 424 C. s. p.), riadne zastúpenou advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.), pristúpil k skúmaniu splnenia ďalších podmienok dovolacieho konania a predpokladov prípustnosti dovolania.

5. Dovoláním možno napadnúť rozhodnutie odvolacieho súdu len pri splnení zákonom stanovených predpokladov. Z hľadiska posúdenia prípustnosti a dôvodnosti dovolania je podstatné správne vymedzenie dovolacích dôvodov spôsobom upraveným v zákone (§ 431 až 435 C. s. p.), a to v nadväznosti na konkrétne, dovoláním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu. V opačnom prípade nemožno dovoláním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu podrobiť vecnému prieskumu v dovolacom konaní.

6. Podľa § 419 C. s. p. proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

7. Podľa § 421 ods. 1 C. s. p. je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od

vyriešenia právnej otázky, a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

8. Dovolanie prípustné podľa § 421 C. s. p. možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C. s. p.). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne a uvedie v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C. s. p.).

9. Dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (§ 440 C. s. p.). Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (§ 428 C. s. p.). Pokiaľ nemá dovolanie vykazovať nedostatky, ktoré v konečnom dôsledku vedú k jeho odmietnutiu podľa § 447 písm. f/ C. s. p., je povinnosťou dovolateľa vysvetliť v dovolaní, z čoho vyvodzuje prípustnosť dovolania a označiť v dovolaní náležitým spôsobom dovolací dôvod (v prejednávanej veci konkrétne v súvislosti s ustanovením § 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p. v spojení s § 432 ods. 2 C. s. p.). V dôsledku spomenutej viazanosti dovolací súd neprejednáva dovolanie nad rozsah, ktorý dovolateľ vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom.

10. Nesprávne vyhodnotenie dôkazov, na ktorom zakladá dovolateľ nesprávne právne posúdenie, nie je vadou konania v zmysle § 421 C. s. p. Pokiaľ súd nesprávne vyhodnotí niektorý z vykonaných dôkazov, môže byť jeho rozhodnutie z tohto dôvodu nesprávne, táto skutočnosť ale sama o sebe prípustnosť dovolania v zmysle § 421 ods. 1 C. s. p. nezakladá.

11. Aj keď súd v procese dokazovania nevykoná dokazovanie určitým dôkazným prostriedkom takým spôsobom, ktorý predpisuje zákon, dochádza taktiež „len“ k tzv. inej, v ustanovení § 421 ods. 1 C. s. p. neuvedenej vade (tu por. napr. uznesenie najvyššieho súdu v jeho veci sp. zn. 3 Cdo 266/2009).

12. V dovolaní, ktorého prípustnosť sa vyvodzuje z § 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p., musí dovolateľ konkretizovať právnu otázku riešenú odvolacím súdom, od ktorej posúdenia záviselo jeho rozhodnutie a uviesť, ako sa s ňou odvolací súd vysporiadal, prípadne ako sa s ňou vysporiadať mal. Sama polemika dovolateľa s právnymi názormi odvolacieho súdu, prosté spochybňovanie správnosti jeho rozhodnutia alebo kritika toho, ako odvolací súd pristupoval k riešeniu právnej otázky, významovo nezodpovedajú kritériu uvedenému v § 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p.

13. Mimoriadny význam pre posúdenie procesnej situácie, v ktorej podľa § 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p. je prípustné dovolanie, má obsah pojmu „právna otázka“ a to, ako dovolateľ túto otázku zadefinuje a špecifikuje v dovolaní. Otázkou relevantnou z hľadiska § 421 ods. 1 C. s. p. môže byť len otázka právna, nie skutková. Zo zákonodarcom zvolenej formulácie tohto ustanovenia vyplýva, že môže ísť tak o otázku hmotnoprávnu (ktorá sa odvíja od interpretácie napríklad Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, Zákonníka práce, Zákona o rodine), ako aj o otázku procesnoprávnu (ktorej riešenie záviselo na aplikácii a interpretácii procesných ustanovení).

14. Najvyšší súd pritom dospel k záveru, že hoci dovolateľ v dovolaní formálne označil za dovolací dôvod ustanovenie § 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p., vychádzajúc z obsahu dovolania v skutočnosti odvolaciemu súdu vytýkal nesprávne vyhodnotenie skutkového stavu veci na základe vykonaných dôkazov, vychádzajúc najmä z listín, ktoré boli súčasťou preukazovania žalobcovej pedagogickej spôsobilosti na vyučovanie predmetu Didaktika odborného výcviku. Samotná spornosť vyhodnotenia prejudiciálnej otázky o naplnení kvalifikačných predpokladov žalobcom, či ujednotenie si otázky subjektu, ktorý je oprávnený poskytnúť relevantný výklad naplnenia jednotlivých kvalifikačných predpokladov, predstavujú polemiky žalobcu a jeho otázky týkajúce sa skutkového posúdenia veci, s ktorými sa však odvolací súd vo svojom rozhodnutí vysporiadal a náležite ich aj odôvodnil. Žalobca však vo svojom dovolaní nešpecifikoval žiadnu právnu otázku kvalifikovaným spôsobom tak, aby z nej bolo zrejmé usúdiť prípustnosť dovolania.

15. Ak je v dovolaní namietané nesprávne právne posúdenie veci odôvodnené tým, že skutkové zistenia

a z nich vyplývajúci skutkový záver sú chybné, teda že skutkový stav, z ktorého vychádzal odvolací súd, nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, z obsahového hľadiska nie je splnená zákonná náležitosť dovolania vyplývajúca z ustanovenia § 428 C. s. p. v spojení s požiadavkou v § 432 ods. 2 C. s. p., čiže jeho odôvodnenie dovolacími dôvodmi. V ustanovení, o ktorom je reč, sa totiž za jednu z náležitostí dovolania považuje aj uvedenie toho, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody). Civilný sporový poriadok pritom v ustanoveniach § 420 a § 421 rozlišuje dva druhy dovolacích dôvodov. V prvom prípade (§ 420 C. s. p.) sa jedná o dovolanie podané z dôvodu existencie tzv. zmätočnosťných vád a v druhom prípade (§ 421 C. s. p.) sa jedná o dôvod dovolania spojený s právnym posúdením veci. Nesprávne či nedostatočné zistenie skutkového stavu C. s. p. ako dovolací dôvod nepozná.

16. Pokiaľ dovolateľ namietal skutkové zistenia ako výsledok hodnotenia dôkazov a z nich vyplývajúci skutkový záver, z ktorého vychádzal odvolací súd, takéto nesprávne zistenie skutkového stavu však, ako už bolo uvedené vyššie, nie je podľa C. s. p. dovolacím dôvodom. Dovolací súd ani nie je oprávnený prehodnocovať skutkové závery odvolacieho súdu, pretože je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil odvolací súd (§ 442 C. s. p.). Táto viazanosť zisteným skutkovým stavom je nevyhnutným predpokladom pre skúmanie správnosti právneho posúdenia veci, pretože podstatou právneho posúdenia veci je aplikácia práva na zistený skutkový stav. Uplatnenie dovolacieho dôvodu, ktorým je nesprávne právne posúdenie veci, predpokladá spochybnenie správnosti riešenia odvolacím súdom právnych otázok (nie otázok skutkových), preto dovolanie podané pre nesprávne právne posúdenie veci nemožno odôvodniť spochybnením skutkových záverov odvolacieho súdu. Právnym posúdením veci je totiž činnosť súdu spočívajúca v podradení zisteného skutkového stavu príslušnej právnej norme, ktorá vedie súd k záveru o právach a povinnostiach účastníkov právneho vzťahu. Súd pri tejto činnosti rieši právne otázky (questio iuris). Ich riešeniu predchádza riešenie skutkových otázok (questio facti), teda zistenie skutkového stavu. Právne posúdenie je všeobecne nesprávne, ak sa súd dopustil omylu pri tejto činnosti, t. j. ak posúdil vec podľa právnej normy, ktorá na zistený skutkový stav nedopadá, alebo správne určenú právnu normu nesprávne vyložil, prípadne ju na daný skutkový stav nesprávne aplikoval. Nesprávnosť právneho posúdenia veci preto nemožno vymedziť nesprávnym či nedostatočným zistením skutkového stavu, ale len argumentáciou spochybňujúcou použitie právnej normy súdom na daný prípad, jej interpretáciu alebo jej aplikáciu súdom na zistený skutkový stav. Takáto argumentácia ale v dovolaní žalobcu absentuje. Nevymedzenie dovolacieho dôvodu spôsobom uvedeným v § 432 ods. 2 C. s. p. je potom dôvodom na odmietnutie dovolania podľa § 447 písm. f/ C. s. p.

17. Dovolací súd preto o dovolaní žalobcu rozhodol spôsobom uvedeným v prvej vete výroku svojho uznesenia.

18. O náhrade trov dovolacieho konania potom rozhodol podľa § 453 ods. 1 C. s. p. a § 256 ods. 1 rovnakého zákona per analogiam, pretože výsledok dovolacieho konania obdobný jeho zastaveniu zavinil žalobca, procesné právo na náhradu trov tohto konania vzniklo jeho procesnej súperke (žalovanej) a dovolaciemu súdu tu prislúchalo rozhodnúť len o nároku na náhradu trov (určením oprávnenej osoby, osoby povinnej a uložením povinnosti) s tým, že ich výška bude určená v osobitnom uznesení súdneho úradníka súdu prvej inštancie (§ 262 ods. 1 a 2 C. s. p.).

19. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.